

kona z roku 1929 nepřipustné. Vláda švýcarská však setrvala na svém extradičním návrhu, namítajíc, že při řešení konkrétní extradiční věci není rozhodným německý extradiční zákon, nýbrž toliko a jediné ustanovení smlouvy švýcarsko-německé z 24. ledna 1874, vybudované na principu enumeračním, podle níž extradiční povinnost se neřídí výměrem trestu hrozícího nebo uloženého. Vydání z Německa bylo pak povoleno.

Smlouva mezi Švýcarskem a Tureckem o vydání zločinců a právní pomoci ve věcech trestních, podepsaná v Ankaře dne 1. června 1933, byla již schválena také tureckým parlamentem; mezinárodní účinnosti nabude teprve po výměně ratifikačních listin. S USA jednalo Švýcarsko o dodatkovou dohodu, rozšiřující katalog extradičních deliktů podle smlouvy extradiční ze 14. května 1900. Dohoda byla podepsána ve Washingtonu dne 10. ledna 1935. Podobná úmluva byla sjednána též s Velkou Británií dne 19. prosince 1934 a okruh extradičních deliktů podle smlouvy o vydávání zločinců z 26. listopadu 1880 byl rozšířen. Obě dohody musí býti ještě ratifikovány. Výměnou verbálních not ze 3. srpna 1934 a ze dne 4. ledna 1935 byla účinnost extradiční smlouvy mezi Švýcarskem a Velkou Británií rozšířena i na území britského protektorátu v Zadní Indii a na Borneo. Mezinárodní úmluva o potírání obchodu zletilými ženami z 11. října 1933 byla schválena spolkovým shromážděním dne 13. června 1934. Kronberger.

**Říšskoněmecké soudy na ochranu dědičného zdraví** (Erbgesundheitsgerichte) podle zákona na ochranu před dědičně chorým dorostem ze 14. července 1933 požádaly v roce 1934 častěji švýcarské úřady a ústavy pro choromyslné o informace o osobách, proti nimž bylo v Německu zavedeno řízení podle citovaného zákona, nebo o příbuzných takových osob. Dožádáním těm nebylo však vyhověno ani kantonálními ani spolkovými úřady švýcarskými, poněvadž tento zvláštní způsob právní pomoci není předvídan žádnou státní smlouvou a poněvadž podle švýcarského práva jsou zákroky na ochranu před dědičně chorým dorostem buď nepřipustné vůbec, nebo nikoli v té míře jako podle německého práva (ze »Zprávy o činnosti švýcarské spolkové rady v r. 1934«, strana 16). K.

**Seznamy cizozemských soudů** jsou čas od času uveřejňovány ve Věstníku ministerstva spravedlnosti. Až dosud jsou otištěny úplné seznamy soudů v Polsku (Věst. 1927, strana 73), Rakousku (Věst. 1931, stran 93), Itálii (Věst. 1931, strana 135, Věst. 1932, strana 194), Německu (Věst. 1933, strana 151), Maďarsku (Věst. 1934, strana 73) a v Jugoslávii (Věst. 1935, strana 76). K.

**Ústřední sdružení slovenského průmyslu v Bratislavě** věnovalo u příležitosti desítiletého trvání Čsl. republiky r. 1928 částku per Kč 10.000— na zvláštní fond, jehož úroky mají býti upotřebeny každoročně na odměňování vědeckých prací, v první řadě z oboru práva národohospodářského a národohospodářství se zvláštním zřetelem na průmysl na Slovensku a Podkarpatské Rusi.